

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ**ՏԱՂ Ի ՎԵՐԱՅ ՍՐԲՈՅ ԾՆՆԴԵԱՆ ՏԵՂԻՈՅՆ,
ՈՐ Ի ԲԵԹՂԵՇԷՄ**

Իսկ ի Բեթղեհէմ՝
 Եւ ի յիւր անուն
 այժմ Յոյնք եւ Ֆռանք
 դիրք նորին փոքրը՝
 Պայծառ վանքն է աստ
 սրբոյ ծննդեան՝
 տաճարք լուսալից
 եւ եկեղեցիք՝
 Ամրագոյն դրամբք
 ներ գաւթին ծ.
 անտի մըտանեմք
 որ է պանծալի
 Տեղւոյն ծննդեան
 կամարեալ դրամբ՝
 ժբ. աստիճան
 ելքըն ծ. եւ զ.
 Իսկ սեղանն որ անդ
 ուր ծընաւ փրկիչ
 ներքոյ խորանին՝
 համբուրեմք բաղձամբ
 Ի ի դէմ այն տեղւոյն՝
 սուրբ մսուրն մէրմէն՝
 Ֆռանկաց ազգին
 երկիրպագանեմք՝
 Սրբոյ տաճարիս՝
 է՛ տաճար մանկանց
 որք ի տղայութեան
 եւ եղեալ վկայք՝
 Ծոց նոյնոյ Այրին՝
 ասի գերեզման
 ուր փոքրը քար մի
 անտի գամք ի կողմ
 Նոյն բարձր Տաճարն
 յորում ժամ ասեն
 գոն եւլս տեղիք՝
 զորքս համբուրեմք
 Ի Դաւթեայ շինեալ,
 ըզնա անուանեալ,
 են անդ բնակեալ,
 խիստ գեղեցկացեալ:
 Յոյժ հրաշագունեղ,

փրկչին մեր ահեղ,
 եւ յարկ շնորհագեղ,
 բարձրաբերձ շրջեղ:
 Երկաթապատեալ,
 սինք կայ յեցուցեալ,
 տաճարըն գովեալ,
 պայծառազարդեալ:
 Տիպն գեղեցկայգին,
 ձեւըն խորանին.
 իջանէ յայրին,
 է միւս կողմին:
 Ի ձեռս է Յունաց,
 տէրըն մեր փառաց,
 պատուեալ ի բազմաց,
 զնոյն տեղին կենաց:
 Ներ լուսազարդեալ,
 փոսորակ փորեալ,
 է՛ այն յատկացեալ,
 նմա ըղձացեալ:
 Ծագ հարաւ կողման,
 ըն բեթղէհէմեան.
 սրով կոտորեցան,
 փրկչին ծննդեան:
 Ռահի անկիւնին,
 Մօրըն Եւային,
 կայ այնըմ տեղին,
 վերին կամարին:
 Յունաց վիճակեալ,
 յոյժ քաղցրաձայնեալ
 Ֆռանկաց կալեալ,
 մեք ուխտաւորեալ:
 Ներ այս սուրբ վանիցս՝
 գոյ եկեղեցի
 հանդերձ օտայիւք
 սեղանատուն՝ ւ այլն՝
 Դուրս գամք ի վանիցս՝
 քառասունք պահած՝
 մոգուց եկեալ տեղն
 ջերմեռանդութեամբ
 Ելեալ անտի դուրս՝
 է՛ տեղի մի անդ

ուր հովիւք լուան
 եւ փառք ի բարձունս
 Աւուր հըրաշալի՝
 ճըրագալուցի՝
 ուխտաւոր անձինք
 հանդիսիւ ելեալ՝
 Նաեւ Միւսէլլիմն
 բազում զինուորօք՝
 թօփով թըւանքով՝
 մեծ տօնանմայիւ
 Տիր Մեծապատիւ
 յարգոյ Պատրիարգ՝
 գայ բազում արհեօք
 եւ վարդապետօք՝
 Եւ լինի համայնց՝
 քայց ֆէլլահքն ոչ տան
 զոմանս յուղտ բարձեալ՝
 զայլս ի յէշ՝ ւ ի ձի
 Դօղուն հրաշք մի
 մեռանիւ չըկայ
 վասն կոտորելոցն
 որ իբր ի շնորհ՝
 Ելեալ գան ի դէմ
 ջոկ ջոկ եւ դաս դաս
 հաճի հո՛ւ ասեն,
 խնդալով խմբին՝
 Անդ օր ծնընդեան
 եւ մկրտութեանն՝
 եւ ամենեքեանս՝
 սեղանն վայելեալ
 Յընծութեամբ մեծաւ՝
 եւ ի սուրբ Յակոբ
 ուր (բառալիմ) թուոյս
 'ւ ի յընթերցողացդ՝
 Հայոց մերս ազգի,
 բարձրագոյն տեղի,
 եւ տուն տընտեսի,
 ըստ կարգի ունի:
 Առ հարաւ դիմեմք,
 այրըն մտանեմք,

անդէն գտանեմք,
 ըզնոյնսն համբուրեմք:
 Նորին յանդիման,
 կողմն արեւելեան,
 ձայն հրեշտակական,
 երգեցին հետայն:
 Նա իսկ ծնընդեան,
 որ է՛ օր խըթման,
 լինիմք խրախութեան,
 գամք ի յուխտ սորայն:
 Երուսաղիմի,
 յառաջ անկանի,
 հարմամբ նաղարի,
 հանդիսաւորի:
 Նոյն Արհիապանծ,
 Հայր մեր վեհապանծ,
 պճնեալ գերազանց,
 անուանի արանց:
 Օր ուրախութեան,
 հանգիստ դիւրութեան,
 հանեն ի մաֆայն
 հեծցունել ջանան:
 Տեսանի աստէն,
 տղայոց հասակէն,
 ի հերովդիէն,
 հոյք մանկանց շատք են:
 Առ ճանապարհին,
 պար առեալ կանգնին,
 եւ տէր ողորմեան,
 ըստ իւրեանց ծիսին:
 Բամեալ կատարի,
 ընդ նմին տօնի.
 լինիմք զուարճալի,
 յոյժ ուրախալի:
 Էլք լինի դարձեալ,
 Աթոռն դիմել գալ.
 սա շարադրեալ,
 ողորմի խնդրեալ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱՐՆԵՅԻ

Սբ. Յակոբեանց Ձեռագրատուն,
 Ձեռագրի թիւ 1844, էջ 123-126